

Конверзија права коришћења на неизграђеном и изграђеном грађевинском земљишту у право својине

Члан 100. став 2. Закона о планирању и изградњи
("Службени гласник РС", бр. 72/09 и 81/09)

КОНВЕРЗИЈА ПРАВА КОРИШЋЕЊА У ПРАВО СВОЈИНЕ НА НЕИЗГРАЂЕНОМ И ИЗГРАЂЕНОМ ГРАЂЕВИНСКОМ ЗЕМЉИШТУ У ДРЖАВНОЈ СВОЈИНИ УПИСАНОМ У КОРИСТ ГРАДСКИХ ОПШТИНА, НЕ ВРШИ СЕ У КОРИСТ ГРАДСКИХ ОПШТИНА ВЕЋ У КОРИСТ ГРАДА У ЧИЈЕМ СУ САСТАВУ ТЕ ГРАДСКЕ ОПШТИНЕ.

Из образложења:

"Према списима предмета и образложењу оспореном решењу Градско јавно правобранилаштво је поднело захтев за укњижбу – конверзију права коришћења и упис права својине у корист града Б. у складу са чланом 100. Закона о планирању и изградњи. Уз захтев су достављени изводи из листа непокретности број ... КО Н.Б. и број ... КО Н.Б.. Према изводу из листа непокретности број ... КО Н.Б. утврђено је да је у А листу – подаци о земљишту уписана катастарска парцела ... као грађевинска парцела која представља градско грађевинско земљиште у укупној површини ... хектар, .. ари и .. м², а увидом у Б листу – подаци о носиоцу права на земљишту је утврђено да је општина Н.Б. уписана као корисник земљишта у државној својини са обимом удела 1/1. Увидом у извод из листа непокретности број ... КО Б. утврђено је да је у А листу – подаци о земљишту уписана катастарска парцела ... као грађевинска парцела која представља градско грађевинско земљиште у укупној површини од ... хектара, ... ара и ... м², а увидом у Б листу – подаци о носиоцу права на земљишту утврђено је да је општина Н.Б. уписана као корисник земљишта у државној својини са заједничким обимом удела и Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу града Б. ЈП Б., као носилац права коришћења државне својине са заједничким обимом удела. Ценећи поступак спроведен од стране првостепеног органа тужени је нашао да је правилно поступио првостепени орган када је првостепеним решењем извршио промену у катастарском оперативном тако што је дозволио конверзију права коришћења у право јавне својине без накнаде. Тужени је нашао да је првостепени орган правилно утврдио да катастарске парцеле ... и ... обе КО Н.Б., представљају грађевинско земљиште у својини Републике Србије и да су као корисници, односно носиоци права коришћења уписана правна лица чији је оснивач град Београд и да је правилно првостепени орган оценио да у складу са релевантним одредбама Устава Републике Србије, Закона о локалној самоуправи, Закона о главном граду и Статута града Б. као и сагласно члану 100. Закона о планирању и изградњи тражену конверзију права коришћења у право својине требао дозволити у корист града Б. Неспорно је да је на наведеним катастарским парцелама као корисник, односно сукорисник уписана општина Н.Б., али како иста нема статус јединице локалне самоуправе по оцени туженог органа нема места примени из става 1. члана 100. Закона о планирању и изградњи, већ се у конкретном случају има применити став 2. наведеног члана закона којим је прописано да правним лицима чији је оснивач Република Србија, Аутономна Покрајина односно јединица локалне самоуправе које су уписане као носиоци права коришћења на неизграђеном и изграђеном земљишту у државној својини у јавној књизи о евиденцији непокретности и правима на њима, даном ступања на снагу овог закона престаје право коришћења на тим непокретностима и прелази у право својине оснивача без накнаде.

Одредбом члана 100. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр. 72/09, 81/09) у ставу 1. је прописано да Републици Србији, Аутономној Покрајини,

односно јединици локалне самоуправе који су уписани као носиоци права коришћења на неизграђеном и изграђеном земљишту у државној својини у јавној књизи о евиденцији непокретности и правима на њима даном ступања на снагу овог закона престаје право коришћења на тим непокретностима и прелази у право својине у корист Републике Србије, Аутономне Покрајине, односно јединице локалне самоуправе, без накнаде. У ставу 2. истог члана је прописано да правним лицима чији је оснивач Република Србија, Аутономна Покрајина, односно јединица локалне самоуправе које су уписане као носиоци права коришћења на неизграђеном и изграђеном грађевинском земљишту у државној својини у јавној књизи о евиденцији непокретности и правима на њима, даном ступања на снагу овог закона престаје право коришћења на тим непокретностима и прелази у право својине оснивача, без накнаде. У ставу 3. истог члана је прописано да упис права јавне својине врши се на основу извода из јавне књиге о евиденцији непокретности и правима на њима.

Код изнетог суд налази да је правилно оспореним решењем, у поступку у којем није било повреде правила поступка од утицаја на законитост одлучивања у овој управној ствари, с обзиром на правилно и потпуно утврђено чињенично стање и правилном применом прописа на које се тужени орган позвао у образложењу оспореног решења, одбијена жалба тужиоца изјављена на првостепено решење. Ово из разлога што, и по становишту Управног суда, решење првостепеног органа је правилно донето и на закону засновано.

С обзиром на то да се својство јединице локалне самоуправе, стиче на основу одредаба закона којима се на основу Устава уређује систем локалне самоуправе, то градска општина нема својство јединице локалне самоуправе, у смислу одредби Закона о локалној самоуправи, већ то својство има град, у чијем саставу су градске општине, па како је градска општина Н.Б. једна од градских општина града Б., а која је као носилац права коришћења на неизграђеном грађевинском земљишту била уписана у листу непокретности у јавној књизи о евиденцији непокретности и правима над њима, даном ступања на снагу Закона о планирању и изградњи, престаје право коришћења на тим непокретностима градске општине Н.Б. и прелази у право својине града Б.

У прилог усвајању ове сентенце је и чињеница да је Законом о јавној својини ("Службени гласник РС", број 72/11), који је ступио на снагу 06.10.2011. године, чланом 18. у ставу 1. прописано да су носиоци права јавне својине Република Србија, Аутономна Покрајина и општина, односно град (у даљем тексту јединица локалне самоуправе), ставом 2. истог члана је прописано да градска општина има право коришћења на стварима у својини града у чијем је саставу, а ставом 3. истог члана је прописано да на стварима које прибави градска општина, право својине стиче град у чијем је саставу градска општина а градска општина има право коришћења.

(Пресуда Управног суда 21 У.31467/10 од 07.12.2011. године)

Сентенцу сачинио
Павел Јонаш
судија Управног суда